

СТОП. 7

«Ми втрачаємо Богу похвалу, коли шукаємо людської слави»

Поради для молоді мами

Після народження дитини, напевне, кожна породілля починає розуміти, що догляд за немовлям – не така легка річ, як вона думала. Деякі тексти зі Святого Письма можуть стати для вас підтримкою і підбадьоренням у цей нелегкий, але такий благословенний період життя.

«І сказав Він мені: «Досить тобі Моєї благодаті, – бо сила Моя здійснюється в немочі». Отже, краще я буду хвалитись своїми немочами, щоб сила Христова вселилася в мене» (2 Кор. 12:9-10).

Ці слова належать апостолові Павлу, який захищає своє покликання бути апостолом, визнаючи при цьому свою постійну потребу в силі Христа. Який приклад для нас!

Довгі дні догляду за новонародженим дуже втомливі. Але ви можете бути впевнені, що Бог дав вам достатньо благодаті, щоб перейти через це. Щоразу, коли ви засумніваєтеся в успішності свого материнства, згадуйте, що Бог більш ніж здатний допомогти вам, і Його

благодаті для цього досить.

Це революційна істина, яка суперечить логіці: визнання своєї немочі веде до сили. Але це дає таку свободу! Усе залежить не від нас, а від нашого всемогутнього та ідеального Бога.

Він більш ніж готовий бути нашим Помічником. Його незмінна благодать не має меж. Він зробив вас здатною привести нове життя в цей світ, і Він зробить вас здатною потурбуватися про це нове життя за допомогою Свого Святого Духа.

«Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти Його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки» (Прим. 3:5-6).

Цей текст Писання особливо актуальний в післяпологовий період. Дуже багато речей можуть стати джерелом неспокою, якщо ви це дозволите.

Спокуса постійно переглядати форуми для мам дуже велика. І хоч ці ресурси можуть бути інформативними, вони також можуть викликати паранойю, зробити з батьківства ідола або призвести до розчарування, якщо засоби не спрацюють.

Бог говорить, що журитися – це гріх (Мт. 6:25-33), і Він заповідає нам довіряти Йому. Не потрапляйте в пастки довіри всесвітній павутині або неправди про те, що все, що стосується дитини, – у вас під контролем.

Ви повинні зреагувати на крик немовляти, але в кінцевому підсумку маєте довірити його життя Творцеві, просити мудрості в молитві і заспокоїтися в Його доброті.

«Робіть усе без нарікання та сумніву, щоб були ви бездоганні та ширі, «невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду», що в ньому ви сяєте, як світла в світі, додержуючи слово життя на похвалу мені в день Христа, що я біг не надармо, що я працював не надармо» (Фил. 2:14-16).

Як тільки немовля появилось на світ, ви офіційно стали членами батьківського клубу. Одна з головних і поширених тенденцій в цьому клубі – нарікання. Про турботу про дітей тут часто говорять в негативному світлі.

Не здавайтеся! Материнство не може бути винятком для Божої заповіді сяяти на противагу суспільству, що оточує вас.

Діти – це благословення (Пс. 128/129), але цього не помітно, коли ми постійно нарікаємо. Моменти втоми не повинні красти радість Божого дару. Відсутність нарікань також полегшує життя вухам вашого чоловіка.

«Господи, випробував Ти мене та й пізнав, Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека (Пс. 139:1-2).

Всюдисутність Бога – безцінне джерело спокою. Коли ви прокидаєтеся опівночі, а потім – о другій ночі від крику власної голодної дитини і, спотикаючись в темряві, поспішаєте до неї, дуже легко впасти в жаль до себе. А це, у свою чергу, дуже легко перетвориться на сум і гіркоту.

Щоб справитися з цим, подумайте про чудову правду про те, що Бог знає кожний ваш порух, що ваша 24-годинна праця сім днів на тиждень не марна і приносить радість Богові!

Він дав нам тимчасові завдання, що мають вічне значення, тому прославляйте Його.

«Випробуй, Боже, мене і пізнай моє серце, досліди Ти мене і пізнай мої задуми, і побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Пс. 139:23-24).

Перші дні після повернення з пологового будинку – це не тільки період фізичного відновлення, а й період для розвитку перспективи на найближчі місяці.

Замість того, щоб лякатися проблем і завдань, що насуваються, подивіться на цей неймовірний новий період як на можливість зростати в Господі.

Хоч світ думає зовсім не так, періоди жертв – це благословення! Вони відкривають наші слабкості, дозволяючи нам свідчити про Божу славу! Вони змивають наші тілесні і гріховні прагнення, мотивуючи нас ставати більше схожими на Христа.

Насолоджуйтеся кожною усмішкою свого немовляти, кожним його звуком, кожними обіймами і дякуйте за нього Богу.

ЄДИНИЙ КРИТЕРІЙ

«Слово Христове нехай пробуває в вас рясно, у всякій премудрості. Навчайте та напоумляйте самих себе! Вдячно співайте у ваших серцях Господеві псалми, гімни, духовні пісні!» (Кол. 3:16).

Араам Лінкольн колись сказав: «Біблія – це найкращий подарунок, яким Бог коли-небудь наділив людину. Усе найкраще від Спасителя світу передається нам через цю книгу».

У житті кожного християнина зокрема і Церкви в цілому Біблія повинна посісти центральне місце, адже вона – джерело істинного вчення.

«Уважай на самого себе та на науку, тримайся цього», – пише апостол Павло молодому служителю Тимофію. Під словами «уважай на науку» він має на увазі Святе Писання. Звідки ми знаємо це? Зі слів самого Павла. У 2 Тим. 3:16 читаємо: «Усе Писання Богом натхнене і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божі люди набули досконала, до всякого доброго діла готова».

Біблія – це Божий рентген для нашої душі. Лише тримаючись її можна самому вберегтися від падіння і допомогти іншим. Кожна віруючий має потребу в керівництві, пораді і напоумленні. Тому кожного стосується текст: «Нехай книга цього Закону не відійде від твоїх уст, але будеш роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, бо тоді зробиш щасливими дороги свої, і тоді буде щастити тобі» (Єр. 1:8).

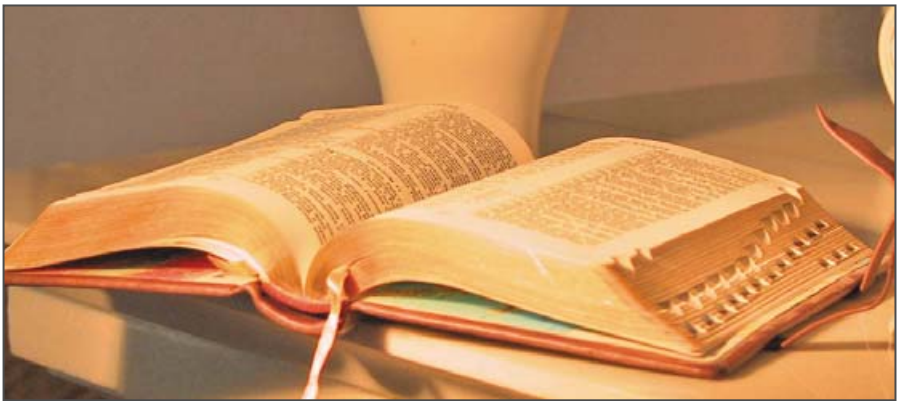
Воля Божя пізнається лише через Його Слово. Але чи всі християни вважають Біблію основою своєї віри? На жаль, є такі, що, називаючи себе християнами, додають до Біблії всілякі постанови і закони, які суперечать духу вчення Святого Писання. Є й такі, котрі рахуються з авторитетом лише вигідних для них тлумачень окремих текстів Писання.

Єдиний критерій для розпізнання правдивих християн, справжніх учнів Христа – плід їхнього життя. Христос сказав: «По плодах їхніх пізнаєте їх». Слово Боже призначене для того, аби змінити наше життя і привести в тісні взаємини з Богом. Людина не досягне щастя без Божого втручання (своїми власними зусиллями, своєю праведністю, чиненням добрих діл тощо).

Тому дбаймо, щоб Слово Христове перебувало рясно в нашому розумі, нашому серці, наших думках і ділах.

«ДО СВЯТИХ... ВСЕ ЖАДАННЯ МОЄ...»

Слова, винесені в заголовок, напевне, відомі кожному, хто читає Псалми. Людина – істота соціальна і потребує взаємних стосунків. Але де повинна пролягати межа стосунків християн із зовнішнім світом? Наше життя прямо залежить від того, з ким ми маємо справи, і про це багато говорить Біблія.

Чудова поетична книга Біблії – книга Псалмів починається словами: «Блажен муж, що за радою несправедливих не ходить, і не стоїть на дорозі грішних, і не сидить на сидінні злоріків». Ці слова відразу змушують нас задуматися над тим, хто наш порадник, з ким пліч-о-пліч і якою дорогою ми прямуємо, присутності яких людей надаємо перевагу в особистому житті.

Сьогодні часто з прикрістю спостерігаю, як християни йдуть в окремі політичні партії, лідери та представники яких відомі не з найкращої сторони, тісно пов'язують себе з товариствами, м'яко кажучи, сумнівної репутації.

Кожне товариство має свою духовну атмосферу, до якої треба пристосовуватися, адаптуватися. Добре, якщо цей мікроклімат збігається із своїми поглядами та переконаннями. А якщо ні?.. Що будеш робити тоді? Відповідь залишається за кожним із нас.

Апостол Павло писав до коринтян: «Не дайте себе звести – товариство лихе псує добрі звичаї! Протверезіться правдиво та й не грішіть, бо деякі Бога не знають, кажу вам на сором» (1 Кор. 15:33-34). Істина полягає в тому, що коло нашого негативно-го оточення може тісно зімкнутися навколо нас, і його зашморг не дасть нам можливості звільнитися.

Якщо людина постійно перебуватиме в оточенні лише лінивих, егоїстичних, жорстоких, лихослівних людей, то поступово стане такою самою. В оточенні інших втрачається відвага відстоювати власну думку, як правило, людина завжди йде за більшістю, боячись бути осоромленою та приниженою. Тому варто без жалю змінити оточення.

У Псалмі 118 (63) автор зазначає: «Я приятель всім, хто боїться Тебе й хто накази Твої береже». Страх перед Богом – ось головна риса тих, з ким варто товаришувати.

Цар і пророк Божий Давид дбав про чистоту свого оточення, розуміючи, який вплив це має на нього та на його стосунки із Богом. У Псалмі 25 (4) він говорить: «... У правді Твоїй я ходив. Не сидів я з людьми неправдивими, і не буду ходити з лукавими, я громаду злочинців зненавидів, і з грішниками я сидіти не буду».

Прикро констатувати, що бізнес, політика, товариство з сильними світу цього нерідко спустошують духовне життя християн. Апостол Яків пише про це так: «Чи ж ви не знаєте, що дружба зо світом – то ворожнеча супроти Бога? Бо хто хоче бути світові приятелем, той ворогом Божим стається» (4:4).

Ми забуваємо, що Ісус Христос молив

Отця не забрати Своїх зі світу, але зберегти їх від нього.

«Бути у світі і не від світу» – це слова, які вказують на наявність певної межі між впливом Бога та впливом диявола. І те, на якому ми боці, визначає, підданими якого царства ми є.

Бог передбачив, що послідовники Ісуса Христа повинні бути для цього світу світлом і сіллю, проте Він застерігає, щоб це світло не стало темрявою і щоб сіль не втратила свою солоність.

Стосунки з іншими – це дуже важливо. Бог бажає, щоб люди були єдиними, братолюбними, співчутливими. «Не забувайте ж і про добродетельність та спільність, бо жертви такі вгодні Богові» (Євр. 13:16). Єдність – це велика сила. Кожна спільність, як правило, формується на однакових інтересах, поглядах, бажаннях, навіть труднощах і проблемах. Проте чи готові ми заявити словами 15-го псалма (3), що «до святих, які на землі, що шляхетні вони, до них все жадання моє»? Це залежить від того, чи є святість тією визначальною рисою, яка приваблює нас, викликає інтерес і єднає нас, як християн, в єдине Царство нашого Бога.

Ігор КРОЩУК.

Михайло ПАНОЧКО
Старший єпископ Української Церкви
Християн Віри Євангельської

ВІЗЬМИ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

(ПРОМОВА НА XXI ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ З'ІЗДІ МОЛОДІ УЦХВЄ)

«Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере» (Ів. 1:29). «Я прославив Тебе на землі, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати» (Ів. 17:4). «Як на світ Ти послав Мене, так і Я на світ послав їх. А за них Я посвячую в жертву Самого Себе, щоб освятити правдою стали й вони. Та не тільки за них Я благодаю, а й за тих, що ради їхнього слова ввірують у Мене» (Ів. 17:18-20).

Чудовий девіз цього річного з'їзду молоді УЦХВЄ – «Візьми відповідальність». Навколо так багато безвідповідальних людей. Багато обіцянок і мало справ, багато слів і мало діл. І жодна книга у світі не вчить такої великої відповідальності, як Свята Біблія.

1030 років тому князь Володимир вирішив прийняти християнство. Чому? Хіба це справа лідера країни? Його місія – державне керівництво. Та Володимир був мудрим чоловіком. Він знав, що з тими, хто поклоняється дереву, каменю, сріблу, золоту, далеко не заїдеш. Його щось тягнуло до кращого, вищого. Як відповідальний за долю країни лідер, він прийняв рішення і взявся до реформи.

Так на нашу землю прийшло християнство. Багато людей не розуміли, навіщо хреститися в Дніпрі. Не було Біблії українською мовою. Не було священнослужителів, приїжджали греки і навчали своєю мовою.

І які щасливі ми з вами! За всю історію України не було стільки Біблій, як сьогодні. Українське Біблійне Товариство надрукувало більше десяти мільйонів Біблій. Тоді чому Україна так довго борсається? Бо Боже Слово не запанувало в серцях людей. Ніяка реформа не буде мати успіху без щирої віри, без прийняття Царя правди у своє серце.

Ісус Христос взяв найбільшу відповідальність за всю історію людства. Він прийшов розв'язати те, що й сьогодні мучить мільйони людей. На превеликий жаль, українці не знають, у чому корінь проблеми. Реформи не йдуть, правосуддя немає, багато інших недобрих речей коїться.

Сьогодні багато говорять про трансплантацію. Україна в цьому дуже відстає. Перше місце займає Іспанія, а Україна пасе задніх. Люди думають про пересадку органів. Та як мало в нашій країні людей, які думають про душу людини. Можна пришити, відрізати, скоригувати органи, змінити тіло. Та хто змінить серце людини? Найкращий «трансплантолог» – наш Спаситель Ісус Христос. Він сказав: «І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті» (Єзекіїль 36:26).

Ісус – найбільший Реформатор, Він змінив долі мільйонів мільйонів людей.

Наприкінці XIX століття один із молодих революціонерів в Кореї повстав проти королівської династії. Його посадили до в'язниці, і він чекав на страту. Якимось чином його не стратили, але п'ять років він провів у в'язниці.

У в'язниці була Біблія. І цей реформатор, який хотів змінити суспільний лад, зрозумів, що без Бога нічого не вийде. За п'ять років він дуже добре вивчив Біблію. Вийшов на волю, і згодом його життя дуже змінилося.

Це історія Лі Син Мана – першого президента Республіки Корея. Корея була дуже бідною країною. Але Лі був людиною віри, Бог змінив його серце. За 12 років президентства він підняв країну з руїни і привів до процвітання.

Коли мені було 18 років, Бог сильно торкнувся мене, і я усвідомив, що Бог – живий. Він не тільки на небі, Він перебуває і на землі. Своім Духом, Він близько біля кожної людини, але ніколи не ввійде в її серце без дозволу.

Місією Івана Хрестителя було приготувати дорогу для Ісуса. Здавалось би, євреї – віруючі люди, закон мали, храм мали, але настільки духовно ослабли, настільки збанкрутували, настільки зачерствіли, що з живої віри перетворилися на сухарів-релігійників. Багатьох пророків вони повбивали, навіть на Ісуса підняли руку. Не вкладалося в їхні серця те, що Він проповідував.

І отой предтеча-реформатор Іван, будучи сповнений Духом від утроби матері, зворушив сотні тисяч людей, які йшли до нього хреститися. Почалася реформа сердець.

Щоби взяти відповідальність, потрібно змінити людину. Грішник на себе відповідальності не хоче брати. Там панує дух егоїзму, дух гордності, зазнайства. Бог прийшов на землю до зіпсутого, нікчемного людства, щоб змінити його. Людство потрібно було покарати за беззаконня і гріхи. І Син Божий приймає архіважливі рішення, бере на Себе величезну відповідальність і заявляє Отцеві: «Я піду і помру за них».

Оце відповідальність – заступитися за немічного, захистити слабкого, подати руку допомоги, не затоптати, не доламати, не погасити, не принизити, а підняти.

Християнство починається не з храму, не з церкви, а з покаяння. Без покаяння ви не візьмете

відповідальності, ви поняття не будете мати, що таке відповідальність. Через нашу гріховну натуру Ісус прийшов зробити трансплантацію в нашому естві. Я ніколи не чув на державному рівні, щоб про це хтось говорив, і про це має сказати Церква. Без внутрішньої переміни зовнішні перемін не буде. Ісус знає проблему людей, знає нашу зіпсутість, але Він хоче дати нам щось взамін. Він прийшов показати нам дорогу, яку Він Сам проклав, бо Він – правда, дорога і життя. Через любов до людини Він взяв на Себе відповідальність, тому відповідальність, перш за все, – це любов.

... Ось підходить важливий момент, до Йордану наближається Спаситель. Маючи Божого Духа, Іван зрозумів, Хто до нього йде. Серед маси грішників до Нього йшов чистий, Святий Божий Син, Який прийняв рішення на небі взяти тіло від Діви Марії, стати Людиною і взяти гріхи всього людства на Себе. Грішник на це неспроможний. Навіть свята людина боїться брати відповідальність, та Ісус не боявся.

Якби Він не взяв відповідальності, не було б Церкви на землі. Був би суцільний чорний туман грішників, над якими висів би гнів Божий. Він довершив все і перед Отцем заявив: Я виконав діло спасіння, діло прощення, освячення, примирення.

Чим більше ми будемо пізнавати такого Спасителя, такого відповідального Господа, тим відповідальнішими будемо робитися.

У відповідальності є важлива риса – служити людям. Ісус від Йордану до Голгофи служив людям. У жакхливих муках, стікаючи кров'ю, Він думав, як спасати людей. Раптом прозвучали слова до злочинця, який нічого доброго не зробив, але поруч мряв Агнець Божий, і Він спас цього грішника. «Сьогодні будеш зі Мною в раю».

Людина, яка з Богом, візьме відповідальність, грішник може обіцяти багато, але нічого не зробить. Без Бога ми не зможемо взяти відповідальність за інших людей. Для молодих питання номер один – взяти відповідальність за своє серце, за свою душу, не дозволити лукавому звити там своє гніздо.

У когось це алкоголь, у когось – наркотики, чорні картинки в Інтернеті, ще щось. Сатана буде все робити, щоб в серці забити свої кілки і позначити територію. Такі люди відповідальності не візьмуть. Вони будуть нарікати на інших, на обставини. Вони бачитимуть помилки інших і не будуть здатні служити.

Гонитель Церкви, лютий переслідувач християн Савл за батьківську віру готовий був вбивати, судити, страчувати. І от по дорозі в Дамаск – несподівана зустріч з Христом. Савл не був атеїстом, але йшов фальшивою дорогою, у ревності взяв на себе

відповідальність, яка не відповідала Слову Божому. Та ось він зустрічається з Ісусом. Від слави Світла і Сили цей герой падає на землю і тремтить. Савл питає: «Хто ти, Пане?». – «Я Ісус, Котрого ти переслідуєш».

Савл зрозумів, з Ким має справу, і моментально усвідомив помилковість свого життя, лживість своєї дороги і релігії. І одразу каже такі слова: «Що звелиш мені робити?».

Людина, яка зустрілася з Богом, хоче брати відповідальність за долю інших людей. Люди, близькі з Богом, не закохуються в земні речі: золото, срібло, автомобіль чи щось інше. Є цінності вищі, нетлінні і вічні. Ці цінності нам відкрив Господь.

Мудрий Соломон вчить понад усе стерегти своє серце. Тут мова не про кишеню, навіть не про здоров'я – бережи своє серце. За ваше і моє серце день і ніч іде боротьба. У нашому серці хочуть панувати і Бог, і гріх, але відповідальність лежить на нас. Що ми виберемо?

Відповідальність, яку взяв на Себе Божий Син, дала результат. Сотні мільйонів людей на землі тішаться Ісусом. Нікого так не прославляють, як Ісуса.

Ісус заплатив за наш гріх Своєю кров'ю, і здається, усе, відповідальність завершена. Але ж ні – Він бере нову відповідальність. Він став Первосвященником і заступається за нас день і ніч. Ось чому наша земля ще крутиться, ось чому сонце ще світить. Бог має план, і на землі ще мільйони людей відгукнуться на Його заклик, підуть за Ним, схочуть жити на землі так, як Він.

Він любив – і Церква має любити. Він прощав – і ми маємо прощати. Він творив добро – і Церква має робити добро. Він був милосердний – і ми маємо бути милосердними. Маємо навчитися Його характеру, Його поведінки.

У світі не цінують людей. Ми довгі роки провели в системі, де людина була ніщо. Система цього світу ніколи не цінувала, не цінує і не буде цінувати людину. Тільки Ісус Христос оцінив і полюбив твою душу. Він доказав Свою любов за нас. Ми маємо повірити в це. Дати Йому місце. Взяти на себе відповідальність.

Сьогодні в Україні 106 тисяч дітей проживають в інтернатах. І тільки шість тисяч з них – круглі сироти. Сто тисяч мають живих батьків. Ось що таке бездуховність, безбожність, безвідповідальність. Ми маємо нести туди світло. У віруючих сім'ях має бути відповідальність за долю дітей. Щоб наші діти були здорові, мудрі і віруючі.

Багато з нас мають віруючих батьків. Це дуже великий скорб. Батьки, які вказали на Ісуса, показали дорогу правди, – це найбільша цінність. Цей скорб має продовження на небесах.

Візьміть відповідальність там, де ви вчитеся, покажіть їм Ісуса. Ваша сила – у вашому спілкуванні

з Богом. Цей світ немилосердний та жорстокий, він не хоче йти на ніякі компроміси. Тільки Божа сила може змінювати суспільство.

Візьміть відповідальність на себе. Якщо Бог мене спас, я хочу спасти інших. Якщо Бог дав талант, то не для того, щоб в Інтернеті всі лайкали. На небі грішники не лайкнуть.

Старайтеся мати спільність з Богом – це дасть вам позицію, яку мав колись Йосип. Брати продали – він встояв. Був рабом, але вільним удусі. Його спокуюшали, а він стояв. І Бог його винагородив – поставив другим після фараона.

Богу потрібне чисте серце. Візьмімо відповідальність за долю нашої країни. Ми молилися, молимося і будемо молитися за Україну. Я вірю, що Бог зцілить її. Мільйони молитов линути в небеса, і чаша молитов ось-ось буде наповнена. Ми побачимо, як Бог втрутитися в цей процес. Я би хотів бути учасником цього, внести свою лепту, свою молитву, свою сльозу, своє серце.

Дорогі мої, Господь працює над нашим серцем. Бачиш горе – допоможи, можеш підтримати – підтримай. Ісус ніколи не відмовляв людям. Візьмімо відповідальність на себе. Найкращий підручник з відповідальності – не Конституція України, а Біблія. У наші школи треба нести Біблію.

Джордж Вашингтон колись сказав: «Неможливо керувати народом і країною без Бога і без Біблії». А наші чиновники хочуть. Та не вдається. Тільки Біблія говорить про відповідальність кожного рівня. Став президентом – то будь ним, став хористом – бери відповідальність, проповідником – будь проповідником, став батьком – будь батьком. Візьми відповідальність.

Божий Син молився: «Отче, довершив Я те діло, що Ти дав Мені виконати». Результат цього – мільйони спасених людей по цілому світу.

Помолимося й ми: «Дорогий наш Господи. Ми не бачимо Тебе, але віруємо, що Ти з нами. Твій Святий Дух працює над нашими серцями. Ми ще можемо покаятися, бо день благодаті не закінчився Ти добрий і святий, і Тобі не любя смерть грішника.

Дякуємо за літо спасіння в Україні. Дякуємо за небо, відкрите над всією Україною. За Твої пробиті руки, простягнуті над нами.

Ти бачиш, скільки проблем в нашій державі, скільки неправди. Нехай слово правди піде в школи, інститути, парламенти, сільські і міські ради, у силові структури і різні гілки влади.

Ми віруємо, що тільки Ти можеш вберегти Україну від гіркої долі. Помилуй наш край, помилуй народ. Зціли нашу землю. На Тебе надія, до Тебе наша молитва. Ми віримо, що Ти принесеш великі зміни в Україні, бо милість Твоя простяглася над нашим краєм. Славимо Тебе, Ісусе. Амінь!».

НАЛЯКАНІ ДО СМЕРТІ, АБО СТРАХ ПЕРЕД ОСТАННІМИ МИТЯМИ ЖИТТЯ

Одного разу у сні я зустрів чоловіка, який носив м'ятого капелюха і вельветовий піджак. Він був схожим на професора, мав вольове підборіддя і добрий погляд. Цей чоловік був завсідником похоронів. Мабуть, я також, оскільки в цьому сні одна похоронна служба змінювалася іншою – похоронні зали, дзвіниці, кладовища. Він ніколи не знімав свого капелюха. Я так і не запитав у нього, чому він його носить, поцікавився тільки, чому він постійно буває на похоронах. «Я приходжу забирати людей у їх вічний дім».

Якби це було не уві сні, то я обов'язково звернувся б до ФБР, щоб спеціальні люди перевірили зв'язки цього типа. Але це був сон, а у снах можливі різні дивацтва. Я не запитав ні про походження його клієнтів, ні про спосіб їх транспортування. Мені й на думку не спало, як дивно бачити на похороні людину у вельветовому піджаку і м'ятому капелюсі. Але я здивувався, коли стикнувся з ним на багатолюдній вулиці.

Уявіть собі парад у День подяки чи святкування Дня незалежності. Забитий людьми проспект.

– Не сподівався вас тут зустріти, – сказав я йому.

Він не відповів. Я побачив, що поблизу стоїть один з моїх друзів, вдівець у літах, зі слабким здоров'ям. І раптом зрозумів, для чого тут цей ангел у вельветовому піджаку і м'ятому капелюсі.

– Ви прийшли за моїм другом?

– Ні.

Потім у моєму сні сталося те, що буває лише у снах. Кудись зникли всі, крім незнайомця і мене. Шумний тротуар перетворився на безлюдну вулицю, таку тиху, що я не міг не почути наступної його фрази:

– Макс, я прийшов за тобою.

Дивно, але я не опирався, не робив спроб утекти. Та, однак, висловив своє прохання. Коли він погодився його виконати, вулиця раптом наповнилася людьми, і я став ходити від одного до іншого, прощаючись з усіма. Я нікому не говорив про ангела, про його капелюх і про те, куди вирушаю. Вони думали, що завтра ми знову побачимось. Але я знав правду, і тому світ довкола раптом став правдивішим. Так, наче об'єктив життя не був сфокусований, а після налаштування різкості картинка прояснилася. Помилки, образи забулися. На перший погляд вийшла любов. Я потиснув руку найсуворішому своєму критикові. Подарував гаманець убогому. Обіймався з людьми надто сухими і драгливими. А своїм близьким, дружині та дітям, запропонував разом помолитися. Простішої молитви в мене ніколи не було. Стояти у вірі твердо. Вірити Христу.

І тут сон закінчився. Я прокинувся. І за годину записав усе, що мені з цього сну запам'яталося. Він заповнив мені душу на довгі роки. Я повертаюся до нього, наче до улюбленої пісні чи улюбленого світла. Не можу сказати, що таке буває з іншими снами. Але цей сон виділяється тим, що резонує з глибинним прагненням, яке може бути вам зрозумілим, – зустріти свою смерть без страху. Померти без боязні і без бою... Добре було б і з усмішкою.

Це неможливо? Дехто так і вважає. Арістотель говорив, що смерті слід боятися понад усе, тому що вона «постає кінцем усього». Жан Поль Сартр стверджував, що «смерть позбавляє життя будь-якого сенсу». Песимізм французького філософа Франсуа Рабле віддає арктичним холодом. Його останніми словами стала фраза: «Я йду в велике «Можливо»».

Які печальні, гнітючі слова! Хто після цього зможе померти без страху? Але що, коли філософи щось упустили? І смерть відрізняється від всього, що вони про неї думали: вона

– не прокляття, а перехід, не трагедія, від якої треба втікати, а кут, за який потрібно звернути. А якщо кладовище – не володіння поглиначів душ, а оселя Хранителя душ. Який одного разу проголосить: «Пробудьтись й співайте ви, мешканці пороку» (Іс. 26:19)?

Ось обітниця Христа: «Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога і в Мене віруйте! Багато осель в домі Мого Отця, а коли б то не так, то сказав би я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви».

Тоді як для нас слова Христа звучать утіхою, його слухачам у першому столітті вони здалися революційними. Він обіцяв здійснити подвиг, про який ніхто не смів і думати, не смів навіть собі уявити. Він воскресне з мертвих і виведе Своїх послідовників із могили!

У традиційному юдаїзмі були незгоди щодо воскресіння (див. Дії 32:8). Саддукеї уявляли смерть катастрофічним, незворотнім переходом у шеол. Жодного спасіння. Жодної надії. Жодної амністії. «Живі знають, що померуть, а мертві нічого не знають...» (Екл. 9:5). Фарисеї вірили у воскресіння, але це воскресіння було чисто духовним, не тілесним.

У давньогрецькій філософії інші образи, але вона веде до того ж відчаю. І на такій сцені з'явився Ісус. Однак, прийшовши в це болото хитких сумнівів, Він вибудував міцний міст. Він обіцяв не просто життя після смерті, а краще життя. «Багато осель у домі Мого Отця... Я йду приготувати місце для вас».

Найімовірніше, ми, люди із Заходу, не відчуємо тут асоціації зі шлюбом, але слухачі Ісуса їх, безумовно, помічали. Саме такою була обіцянка нареченого нареченій. Отримавши дозвіл батьків, наречений повертався в оселю свого батька, щоб побудувати дім для своєї нареченої. Він мусив «приготувати місце».

Обіцяючи це для нас, Ісус перетворює похорон на таке ж джерело сподівань, як і весілля. Весілля – це передвістя радості! Як і похорон, каже Ісус. Те й інше – віхи, які відмічають перехід до нової епохи існування, коли у вас буде нове ім'я і новий дім.

Але звідки ми можемо отримати впевненість, що Він виконає Свою обітницю? Які у нас гарантії того, що Його слова – це щось більше, ніж чисто поетичний образ чи порожнє марновірство? Відповідь на це – на кладовищі в Єрусалимі. Якщо гріб Ісуса порожній, то не порожні Його обіцянки.

Апостол Павло звів усю цю логіку до однієї

фрази: «Кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу» (1 Кор. 15:21-23). Павло звертається до християн із Коринту, вихованих на уявленнях давньогрецької філософії про тіні та загробний морок. Хтось переконав їх у тому, що мертві не воскресатимуть: ні їхні тіла, ні тіло Христа.

Така думка була нестерпною для апостола. «Звіщаю ж вам, браття, Євангелію, яку я вам благовістив...» (1 Кор. 15:1). А потім з твердістю юриста, що виносить свій вирок, Павло розглядає всі факти: «Христос... третього дня Він воскрес, з'явився Кифі, потім Дванадцятьом, а потім з'явився нараз більше як п'ятисом браттям... Потому з'явився Він Якову, опісля усім апостолам. А по всіх Він з'явився й мені...» (1 Кор. 15:3-8). Розумієте логіку Павла? Якщо один чоловік заявляє, що бачив Христа після розп'яття, – це не береться до уваги. Якщо свідчать 20 людей – це можна списати на масову галюцинацію. Але 50 людей? 100 людей? 300? Коли про одне й те ж говорять сотні людей – недовіра змінюється на віру.

Павло знав про існування не групки, а сотень очевидців. Петро, Яків, Іван. Його послідовники у кількості 500 учнів; сам Павло. Вони бачили Ісуса. Вони бачили Його своїми очима. Вони бачили Його реально. Це був не привид і не якийсь обман відчуттів. В епітафіях часто можна натрапити на слова: «Вона завжди буде в моєму серці». Послідовники Ісуса зовсім не це мали на увазі. Вони бачили Ісуса «в тілі». З'явившись учням, Він запевнив їх: «Це ж Я Сам» (Лк. 24:39).

Учні, які йшли в Еммаус, не побачили в Його тілі нічого незвичайного. Його ноги торкалися землі. Його руки тримали хліб. Вони взагалі думали, що Він такий же подорожній, як і вони самі, аж поки «очі не відкрилися їм» (Лк. 24:31).

Марія бачила Ісуса в саду і назвала Його «паном» (Ів. 20:15). На березі учні бачили, як Ісус готує на вогні рибу. Воскреслий Ісус звершував із учнями фізичні дії у фізичному тілі. Він оголосив учням, що вони бачать перед собою не духа (див. Лк. 24:39).

В Ісуса звершилося воскресіння фізичного тіла. І – от воно що! – якщо Він воскрес, то й ми воскреснемо! «Кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу».

Арістотель потрапив у оману. Сартр помилявся. Останні миті життя – це не найгірше. Багато віків тому 500 очевидців залишили нам

своє свідчення: помирати безпечно. Тож будемо готові помирати з вірою! Хай воскресіння увійде в саме наше серце і визначить, як нам дивитися на наближення смерті! Хай стануть вільними ті, «хто все життя страхом смерті тримався в неволі» (Євр. 2:15)! Ісус дає нам сміливість для цієї останньої подорожі.

Смерть – це новий поворот буття. Нема потреби її боятися чи відвертатися від неї. Завдяки Христу ми можемо прямо дивитися на неї. Я дивився. Серед інших операцій на серці моя була далеко не найбільш ризикована. Але будь-якої медичної процедури, яка вимагає чотирьох годин маніпуляції на відкритому серці, достатньо, щоб тобі захотілося зайвий раз помолитися. Тому перед операцією ми з дружиною і кілька наших добрих друзів молилися разом. Ми просили Бога благословити лікарів, наглядати за медсестрами. Поговоривши потім ще трохи, усі побажали мені щастя й розпрощалися. Мені треба було лягати спати. Але сон не приходив, і я захотів ще раз помолитися... Тепер вже на самоті.

«А якщо операція піде не так? Що, коли це моя остання ніч на землі? Чи немає того, з ким мені необхідно примиритися? Кому мені ще треба зателефонувати, щоб заглянути свою провинку перед ним?». Далі я написав листи своїй дружині та донькам, почавши кожний з них словами: «Якщо ти це читаєш, значить, операція пройшла невдало».

Потім у мене відбулася найчесніша й найвідвертіша розмова з Богом. Ми почали із вдумливого перегляду перших п'яти десятиріч моєї життя. Деталі вас втомлять. Але мені та Богові вони були цікавими. Я дякував Йому за благодать понад міру. За дружину, без сумніву, послану Ним. Мій перелік Його благословень міг би затягнутися до ранку, й до того все йшло. Тому я спинив себе і проказав такі слова: «Я в хороших руках, Господи. Лікарі підготувалися до операції, персонал досвідчений. Але навіть при найбільших стараннях всяке може статися. Можливо, це остання моя ніч на цій землі, але я хочу Тобі сказати – хай так, та зі мною все в порядку».

Я ліг спати. І спав, як немовля. Як виявилося, ангел у м'ятому капелюсі за мною не прийшов. До мене повернулися сили після операції, і ось він я – енергійний, як завжди, бадьоро стую по клавішах комп'ютерної клавіатури.

Одне, зрештою, змінилося. Як щодо того, щоб зустріти смерть із відвагою? Думаю, я зможу. Сподіваюся, що й ви також.

Макс ЛУКАДО.

Чи заважає наука вірити в Бога?

Нині поширена думка, що між наукою і релігією ведеться непримиренна війна. Однак це хибна думка. Багатьом вченим віра не те що не завадила зробити великі відкриття, а навпаки – спонукала досліджувати світ, який створив Бог.

Вони жили в різний час, народилися в різних країнах, працювали в різних наукових сферах, але їх всіх об'єднала любов до науки і Бога.

Майкл Фарадей (1791-1867) – англійський фізик, відкрив електромагнітну індукцію, що лежить в основі сучасного промислового виробництва електрики. Створив першу модель електродвигуна, засновник вчення про електромагнітне поле.

«Як сльози виходять з серця і спрямовані до серця, так і Біблія виходить від Бога, і хто від Бога, той слухається її голосу».

Йоганн Кеплер (1571-1630) – математик та астроном, встановив закони руху планет навколо сонця (закони Кеплера).

«Великий наш Господь, і велика влада Його, і премудрості Його немає кінця. Хваліте Його, сонце, місяць, і зірки, і планети – на якій би мові це прославлення не відбувалося. А також ви, свідки Його відкритих істин, і ти, душе моя, звеличуй честь і славу Господа усе своє життя».

Вільям Томсон Кельвін (1824-1907) – британський вчений, який допоміг закласти основи сучасної фізики. Відомий своїми працями в галузі термодинаміки, механіки, електродинаміки.

«Не бійтеся бути людьми, здатними вільно думати. Якщо ви почнете глибоко думати, через науку ви придбаєте віру в Бога».

Готфрід Вільгельм Лейбніц (1646-1716) – німецький вчений, який створив комбінаторику як науку, закрив основу математичної логіки, описав подвійну систему числення. У механіці ввів поняття «живої сили» (прообраз сучасного поняття кінетичної енергії), сформулював закон збереження енергії, у психології розвинув вчення про неусвідомлене психічне життя.

«У Бозі міститься могутність, яка є джерелом всього».

Джордж Габріель Стокс (1819-1903) – британський математик і фізик ірландського походження. Працюючи в Кембриджському університеті, він збагатив науку відкриттями в галузі гідро- і газодинаміки, оптики і математики.

«Я не знаю ніяких здорових висновків науки, які суперечили би християнській науці».

Роберт Бойль (1627-1691) – англійський хімік, фізик і філософ. Уперше ввів наукове поняття «хімічний елемент». Один із засновників якісного хімічного аналізу. Відкрив закон про залежність об'єму газу від тиску (закон Бойля).

«Численність, краса і впорядкованість небесних тіл, досконале улаштування тварин і рослин та інші явища природи справедливо спонукують розумного, неупередженого спостерігача зробити висновок про існування вищого, могутнього, праведного і доброго Творця».

Френсіс Бекон (1561-1627) – англійський філософ, відомий тим, що почав науковий метод дослідження, оснований на експериментуванні та індуктивному мисленні.

«Для того, щоб не впасти в оману, ми маємо дві книги, які повинні старанно вивчатися. Перша – це Святе Писання, що є Об'явленням Бога. Друга – саме творіння, що свідчить про Божу силу».

Макс Планк (1858-1947) – німецький фізик,

котрий вніс великий вклад у розвиток різних галузей фізики, але більше відомий як засновник квантової теорії, що викликала революцію в розумінні атомних і субатомних світів.

«Релігія і природознавство потребують віри в Бога. При цьому для релігії Бог стоїть на початку всякого міркування, а для природознавства – в кінці. Для одних Він означає фундамент, для інших – вершину побудови будь-яких світоглядних принципів».

Ісак Ньютон (1642-1727) – англійський вчений, котрий закрив основи сучасного природознавства, творець класичної фізики. Сформулював закони руху, відомі як закони Ньютона.

«Чудесне улаштування космосу і гармонія в ньому можуть бути пояснені лише тим, що космос був створений за планом Всезнаної і Всемогутньої Істоти. Ось моє перше і останнє слово».

Джеймс Кларк Максвелл (1831-1879) – шотландський вчений, що створив теорію електромагнітного поля і розробив теорію світла.

«Молися Йому про те, щоб постійно мати Його у своєму полі зору, адже Він – Людина, і тому ми в змозі дивитися на Нього, окрім того, Він – Бог, і тому може створити з нас нове творіння за Своїм образом».

Джордж Берклі (1685-1753) – англійський

філософ, доводив неспроможність матеріалізму.

«Бог мені свідок, що я був і все ще залишаюся переконаним у тому, що матерії як такої не існує».

Макс Борн (1882-1970) – німецький фізик-теоретик, один із творців квантової механіки, іноземний член-кореспондент РАН і почесний член АН СРСР. Дав статистичну інтерпретацію квантової механіки. Залишив праці з динамічної теорії кристалічної решітки, атомної фізики, оптики, філософії, природознавства. Лауреат Нобелівської премії.

«Багато вчених вірять в Бога. Ті, хто говорить, що вивчення наук робить людину атеїстом, ймовірно, якісь смішні люди».

Вернер Форсман (1904-1979) – німецький лікар, завідувач хірургічним відділенням при Євангельській лікарні в Дюссельдорфі, лауреат Нобелівської премії в галузі медицини. Нагороджений медаллю Лейбніца Німецької академії наук (1954) і золотою медаллю Товариства хірургічної медицини Феррари, Італія (1968).

«Бог створив світ і дав світові закони. Ці закони залишаються без змін. Духовні задуми і сили цього світу також незмінні».

Нільс Бор (1885-1962) – датський фізик, лауреат Нобелівської премії з фізики. Створив першу квантову теорію атому, брав участь в розробці основ квантової механіки. Зробив значний внесок у розвиток теорії атомного ядра і ядерних реакцій, процесів взаємодії елементарних частинок із середовищем.

«Не наша справа – наказувати Богові, як керувати цим світом».

Галілео Галілей (1564-1642) – італійський філософ, математик, фізик, механік і астроном, що мав винятковий вплив на науку свого часу. Першим використав телескоп для наукових відкриттів і в результаті відкрив супутники Юпітера, плями на сонці, гори на місяці і фази Венери. Захисник геліоцентричної системи Коперника і засновник експериментальної науки.

«Природа, без сумніву, – це друга книга Бога, від якої ми не повинні відмовлятися і яку зобов'язані читати».

«Наміри Святого Писання – у тому, щоб навчити нас, як йти на небо, а не як йде небо».

«У діях природи Господь Бог відкривається нам не менш гідним захоплення чином, ніж у божественних віршах Писання».

Названо країни, де молодь релігійніша, ніж старше покоління

Грузія та Гана – єдині країни, де молоді люди у віці 18-39 років більш релігійні, ніж люди у віці від 40 років. Про це повідомляє портал «Новини-Грузії» з посиланням на Guardian і глобальний аналіз Вашингтонського дослідницького центру Pew Research Center, інформує «Релігійна правда».

Стаття в Guardian називається так: «Молодь більш релігійна, ніж старші, лише у двох країнах світу». У підзаголовку наголошується: «Згідно з глобальним аналізом, молоді люди більш релігійні, ніж старші, лише у двох країнах – Гані та в колишній радянській республіці Грузії».

Дослідницький центр Pew Research Center провів аналіз у 106 країнах. «Хоча розмір вікової різниці варіюється від країни до країни, усереднення національних результатів у кожній з обстежених країн дає чітку глобальну картину: 51% молодих людей у середній країні вважають релігію дуже важливою, а у віці 40 років і старше дуже важливою релігію вважають 57% – різниця в шість відсоткових пунктів», – наголошується в дослідженні.

Особливо велика різниця між віруючими молодшим і

старшим поколіннями – у США та в країнах Європи. Країни з найбільшим розривом – до 20% і вище між віруючими молодшими і старшим поколіннями – це Польща, Греція, Чилі, Румунія та Португалія.

Удовіді під назвою «Простір віку в релігії у всьому світі» це пояснюється тим, що «нові покоління стають менш релігійними в тандемі з економічним розвитком, оскільки колективні турботи про повсякденне виживання стають менш поширеними, а трагічні події – менш частими».

Згідно з даними дослідження центру «Нова Європа» та Фондом імені Фрідріха Еберта спільно з соціологічною компанією GfK Ukraine, проведеного у листопаді 2017 року, лише 10% української молоді цікавиться політикою та обізнані в політичній ситуації в Україні. Водночас половина

молоді регулярно моляться і бажає одружитися у 25 років.

«Опитування створене за методологією дослідження Shell Youth Study, яка актуальна для Німеччини з 1953 року. Тож вікова вибірка респондентів становить 14-29 років, а не 14-35 років, як визначає молодь законодавство України», – зазначили укладачі опитування. За їх словами, вибірка 14-29 років особлива ще й тим, що до цієї вікової групи належить п'ята частина українського населення. Це майже вісім мільйонів людей. Вона також охоплює кілька ключових поколінь.

Так, відповідно до опитування, 60% респондентів підтримують вступ України в ЄС і 61% опитаних вважає, що саме Росія несе відповідальність за розпалення військового конфлікту на сході України. Стільки ж молодих українців пишуться своїм громадянством.

Цікаво, що 33% молодих українців вважають, ніби рівень освіти та навчальних закладів в Україні не відповідають реальним потребам сучасного ринку праці. Водночас кожен п'ятий з опитаних не читає книжок.

П'ять речей у шлюбі, які потрібно зберігати в таємниці

Багато з нас не уявляють себе окремо від рідних і близьких і звикли завжди всім все розповідати. Але є обставини сімейного життя, про які не повинні знати навіть найближчі друзі, тому що деякі речі, що відбуваються в шлюбі, допустимі тільки між подружжям.

Отже, ось п'ять речей, про існування яких повинні знати тільки ви вдвох.

Інтимні фото

Багато хто скаже, що це очевидний пункт, але попри очевидність факту знаходяться люди, які з якихось причин не розуміють, що зроблені в шлюбі відверті фотографії – це зовсім не те, чим можна ділитися зі сторонніми людьми.

Навіть якщо ви впевнені, що ваша дружина неймовірно красива на селфі, надісланому вам зранку, одразу ж відкиньте думку, буцімто шкода зберігати цю красу тільки для себе. Це для вас і лише для вас.

Проблеми фінансового плану

Ніщо так сильно не впливає на шлюб, як проблеми фінансового плану. Багато людей і так не дуже охоче обговорюють зі сторонніми такі проблеми, але навіть якщо вам раптом захотілося поговорити про це з

кимось, пам'ятайте, що краще залишити при собі таку інформацію.

Подробиці суперечок і сварок

Непорозуміння і суперечки – невід'ємна частина будь-яких близьких відносин. І шлюб – не виняток. Таке життя, і з цим нічого не поробиш.

Тому дуже важливо в шлюбі знати, як прийти до компромісу і коли потрібно забути про те, що взагалі була сварка. Коли ж усе вирішено, то нема ніякого сенсу знову роздухувати полум'я непорозуміння. А саме це людина робить, коли розповідає про сварку родичам і друзям.

Інтимне життя

ЗМІ і кіно створюють враження, ніби це абсолютно нормально – ділитися подробицями свого сексуального життя. Однак ваше інтимне життя – це якраз та важлива таємниця, про яку повинні знати тільки ви двоє. Це питання рамок, виходити за які не варто, якщо не бажаєте неприємних наслідків.

Те, що ваш партнер думає про ваших знайомих і друзів

Якщо ви у відносинах з людиною, якого ваша сім'я не прийняла або не схвалює, то не варто роздухувати ворожнечу, ділячись з ними інформацією про те, що про них думає ваш партнер насправді.

Марина ЯКОВЕНКО.

Пізнаймо Батька СИЛА МОЛИТВИ

«Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас» (Якова 4:8).

Однієї ночі 1968 року пілот аеролайнера, який прямував до Нью-Йорка, побачив, що механізм для посадки не причеплений. Наближаючись до місця посадки, він марно намагався поставити шасі на місце.

Працівники аеропорту покрили посадочну доріжку піною і привели аварійні колеса в позицію готовності. Пасажирам наказали підготуватися до найгіршого. За декілька хвилин до приземлення пілот оголосив по внутрішньому зв'язку: «Ми починаємо наш фінальний спуск. Згідно з Міжнародним авіаційним кодексом, прийнятим у Женеві, мій обов'язок – сказати вам, що якщо ви вірите в Бога, то повинні почати молитися». Літак дивом приземлився з неслухеними

шасі, і дивом ніхто з пасажирів не постраждав.

Якби пілот втратив самоконтроль у той критичний день, то його пасажирів ніколи б не дізналися про обов'язок молитви у літаку. Але невже це правильно? Поки все йде плавно, люди рідко думають про те, щоб порозмовляти з Богом. Але як тільки вони опиняються між життям і смертю, одразу ж звертаються до Нього про допомогу. Такий тип мислення дуже характерний для невірних людей. Поки вони без проблем рухаються по трасі життя, усе виглядає чудовим. Але як тільки їх вибиває з колії, вони звертаються до Бога.

Кажуть, як тривога – то й до Бога. Але як тільки ми почнемо пізнавати Бога як Батька, цей вислів нас не стосуватиметься. Тому що по трасі життя ми щосекунди рухатимемося з Ним.

Ісус сказав Своїм учням: «І того дня не спитаєте Мене ні про що. Істинно, істинно говорю вам: Коли чого попросите в Отця в Ім'я Моє, Він дасть вам. Донині ви не просили нічого в Ім'я Моє. Просіть, і одержите, щоб радість ваша була повна» (Ів. 16:23-24). Якби навіть молитва не робила нічого більше, лише те, що пообіцяв Ісус, то і тоді це був би для нас один з найбільших подарунків від Бога. Але молитва робить щось значно більше: вона змінює нас.

Давид розумів силу молитви для свого особистого розвитку. Його молитва у Псалмі 25:4-5 описує процес, через котрий молитва проводить людину: «Дороги Твої дай пізнати мені, Господи, стежками Своїми мене попровадь, провадь мене в правді Своїй і навчи Ти мене, бо Ти – Бог спасіння мого, кожен день я на Тебе надіюсь!».

Бог показує нам Свої стандарти і Свою волю для нашого життя, це не завжди легко сприйняти. Бо майже завжди це вимагає від нас росту і змін. Але коли ми приймаємо те, що Бог хоче нам показати, Він вчить нас і веде у Свої плани і цілі.

А якщо Бог вчить нас, то Він володіє нашим розумом. Якщо Бог веде нас, Він володіє нашими руками. Так відбувається процес змін нашого ества, нашого характеру, наших планів і намірів. І лише так ми щодня можемо зростати від віри в віру, від слави в славу, наближаючись до того чудового дня, коли зустрінемося з Ісусом лицем в лице.

Церква «Христа Спасителя»

Щонеділі о 10-й – загальне зібрання
Щопонеділка о 19-й – молитва за зцілення
Щоп'ятниці о 19-й – вивчення Біблії
Щосуботи о 17-й – молодіжне зібрання

м. Сколе, вул. Стрийська, 28-а

Телепрограму «Вірую» дивіться в Інтернеті на viruyu.at.ua, YouTube, CNL-Україна, у кабельних мережах і в цифровому форматі на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 16:35-й год.).

На CNL-Україна і на телеканалі РАІ (вівторок, четвер і субота о 09:20-й ранку) дивіться християнську телепрограму «Одвічні істини».

Церква «ВІФАНІЯ»

м. Львів, вул. Жовківська, 8 (р-н Підзамче)

НЕДІЛЯ – 10, 18 год.
ПОНЕДІЛОК – 19 год. (молодіжне служіння)
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

ЗАПРОШУЄМО НА БОГОСЛУЖІННЯ в Івано-Франківських церквах християн віри євангельської:

Адреса: вул. МОЧУЛЬСЬКОГО, 1 (на Майзлях).
ЩОНЕДІЛІ – о 10 год.,
ЩОСЕРЕДИ – молодіжне служіння о 19 год.
Адреса: вул. ГАЛИЦЬКА, 203
ЩОНЕДІЛІ – о 10 год.,
ЩОСЕРЕДИ – о 19 год.

Дорогі друзі! Слухайте ХРИСТІЯНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ «ВІРУЮ» «НА ТРК РАІ»

ЩОПОНЕДІЛКА, ЩОСЕРЕДИ, ЩОП'ЯТНИЦІ о 11:15

- Верховина 106.3
- Косів 105.6
- Бурштин 101.6
- Долина 106.6
- Яремче 106.5

РАДІОПЕРЕДАЧА «ДОРОГА ДО БОГА»

ЩОСУБОТИ о 09:10
Коломия 106.8 FM

Тут може бути ваша реклама

SLAVIC FULL GOSPEL CHURCH СЛОВ'ЯНСЬКА ЦЕРКВА ПОВНОГО ЄВАНГЕЛІЯ

Запрошуємо на богослужіння:

НЕДІЛЯ - 10:00, 18:00
ЧЕТВЕР - 19:00 (розбір Божого Слова)

5851 E Wallings Rd, Broadview Heights, Ohio 44147

+1 (440) 570-81-45
(пастор Євген Ілліч Пилипів)

Церква «Спасіння Боже»

Неділя: 12:00-14:00 (Богослужіння)
Четвер: 20:00,
П'ятниця: 21:00 (розбір Біблії)
Субота: 18:00 (молитовне служіння)

ESPAÑA. MADRID.
Av. Pablo Neruda 106 Local 5
L1 «Metro» Alto del Arenal,
C-2, C-7 «Renfe» El Pozo

Телефон: № 678-292-970

<http://www.salvaciondedios.com>
salvaciondedios2005@hotmail.com

УВАГА

Щонеділі о 8:00 та о 15:00 дивіться християнську телепередачу «Вірую» на каналі ТРК «3-студія»

Стежте за програмою телепередач

Християнська церква «ВІФЕЗДА»

Богослужіння відбувається:
Неділя - 11:00
П'ятниця - 18:30

За адресою:
м. Львів, вул. В. Великого, 4
Чекаємо вас!

ЗАПРОШУЄМО НА СЛУЖІННЯ В ЦЕРКВАХ ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ:

Івано-Франківська область:
БОГОРОДЧАНИ, вул. Шевченка, 13-б; НЕДІЛЯ – 10 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БУРШТИН, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГАЛИЧ, вул. Вітовського, 30; НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОСІВ, вул. Горбового, 8; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КАЛУШ, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфанія», вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ – 10, 14 год., СЕРЕДА – 18 год.;
КОЛОМІЯ, церква «Віфлєм», вул. Майданська, 1а; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
КОРШІВ, вул. Шевченка, 5; НЕДІЛЯ – 10:30, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
НАДІВРНА, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., СЕРЕДА – 19 год.;
РОГАТИН, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
РОЖНЯТІВ, вул. Шевченка (біля базару); НЕДІЛЯ – 9:30, СЕРЕДА – 18 год.;
ТЛУМАЧ, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 20 год.;
ТИСМЕНИЦЯ, церква «Благодать», вул. Л. Українки, 2-б; (ТЦ «Хутрове місто», 3-й пов.) НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА – 19 год.;
СТЕЦЕВА Снятинського р-ну, вул. Миру, 2-б; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
УТОРПИ, вул. Центральна; НЕДІЛЯ, П'ЯТНИЦЯ – 10 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 17 год.
ЗАРІЧЧЯ, вул. Мазепи, 24; НЕДІЛЯ, – 10, 17 год., СЕРЕДА – 19 год.

Львівська область:
ЛьВІВ, вул. Папарівка, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
РАДЕХІВ, вул. Рильського, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ЖОВКВА, вул. Б. Хмельницького, 29; НЕДІЛЯ – 10:30, ПОНЕДІЛОК, СУБОТА – 19:30;
ВЕЛИКІ МОСТИ, вул. Шевченка, 28; НЕДІЛЯ – 10 год., ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ПЕРЕМИШЛЯНИ, вул. Галицька, 15 (Дім побуту); НЕДІЛЯ – 10:00;
ЧЕРВОНОГРАД, вул. Ключівська, 18-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 18:30;
СОКАЛЬ, вул. Леонтовська, 15; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СОСНІВКА, вул. Лісна, 5-а; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
САМБІР, вул. Січ. стрільців, 49; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
БІБРКА, вул. Шкільна, 5; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.

Рівненська область:
КОСТОПІЛЬ, вул. Сидорова, 5 б; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
СТЕПАНЬ, вул. Прибережна, 26; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., СЕРЕДА, СУБОТА – 19 год.;
с. ГОЛИШІВ Рівненського р-ну, вул. Молодіжна, 10; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19 год.;
ГОЩА, пров. Пекарський, 10; НЕДІЛЯ – 11 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.
М. САРНИ, вул. СМОЛИЧА, 1; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
М. САРНИ, вул. КОВЕЛЬСЬКА, 104-а; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
М. САРНИ, вул. ПАРХОМЕНКА, 3; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19 год.

м. Чернівці:
вул. Героїв Майдану (колишня Червоноармійська), 24б; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., ЧЕТВЕР – 19 год.;
вул. Університетська, 23; НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
бульвар Героїв Сталінграда, 9; НЕДІЛЯ – 9 і 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Горіхівська, 32 (румунською мовою); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Івана Підкова, 18 (Садиба); НЕДІЛЯ – 9 год., ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
Театральна площа, 6; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.

м. Вінниця:
вул. Б. Ступки, 21; НЕДІЛЯ – 10 год.

Сумська область:
КОНОТОП, вул. Клубна, 73 а; НЕДІЛЯ – 10 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18 год.

Хмельницька область:
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ, вул. Березнева, 5; НЕДІЛЯ – 9, 15 і 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
вул. Миру, 92 б; НЕДІЛЯ – 17 год., ЧЕТВЕР – 18 год.;
ЛЕТИЧІВ, вул. І. Франка, 35/1; НЕДІЛЯ – 10 год.;
НЕТИШІН, вул. Шевченка, 6; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ВІВТОРОК – 19 год.;
ВОЛОЧИСК, вул. Незалежності, 46; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ, Нігинське шосе, 8-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Молодіжна, 16; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА – 18 год.;
пр. Амбулаторний, 14-а; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ВІВТОРОК, СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Драгоманова, 4; НЕДІЛЯ – 9, 12 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ГОРОДОК, вул. Індустріальна, 2; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
ІЗЯСЛАВ, вул. Рози Люксембург, 4; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
СЛАВУТА, вул. Михайлова, 27; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
вул. Паперника, 94; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

Тернопільська область:
ТЕРНОПІЛЬ, вул. Квітова, 19; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
вул. Довженка, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год.;
ШУМСЬК, вул. Вілійська, 12-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
БУЧАЧ, вул. Коцюбинського, 2; НЕДІЛЯ – 10 год.;
ЗБАРАЖ, вул. Грушевського, 31; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
ЗАЛИЩИКИ, вул. Чубинського, 8; НЕДІЛЯ – 10, 17 год., ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18 год.;
ТЕРЕБОВЛЯ, вул. Шевченка, 29-а; НЕДІЛЯ – 10 і 17 год.;
ЛАНІВЦІ, вул. Відродження; НЕДІЛЯ – 10 і 18 год.;
МОНАСТИРСЬКА, вул. Січ. стрільців, 24 (зал військкомату); НЕДІЛЯ – 10, СЕРЕДА – 19 год.;
ЗБОРІВ, вул. Козацька, 25; НЕДІЛЯ – 11, 17 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.;
БЕРЕЖАНИ, вул. Валова, 4; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
КОПИЧИНЦІ, вул. Л. Українки, 27; НЕДІЛЯ – 10 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 20 год.;
ГУСЯТИН, вул. Надозерна, 1; КОЗОВА, вул. Шкільна, 13;
ВИШНІВЕЦЬ, вул. Стуса, 20; ЧОРТКІВ, вул. Незалежності, 76;
с. ГРИМАЙЛІВ, вул. Лук'яновича, 3; НЕДІЛЯ – 10 год.;
с. КАМ'ЯНКИ, вул. Тернопільська; с. СТРУСІВ, вул. Миру, 26;
ПІДВОЛОЧИСК, вул. Гончара, 2; НЕДІЛЯ – 10, 18 год., СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19 год.

Волинська область:
ЛЮБОМЛЬ, вул. Дружби, 34; НЕДІЛЯ – 11 год., ЧЕТВЕР – 19 год.

ПОЛЬЩА
ВАРШАВА, вул. Виборна, 20 (Warszawa, ul. Wyborna, 20, 03-68); НЕДІЛЯ – 16 год., СЕРЕДА – 17:30;
ВАРШАВА, вул. Клопотовського, 11 (зупинка «Парк Празький») (Warszawa, ul. Klotowskiego, 11); НЕДІЛЯ – 14 год.;
ЛЮБЛІН, вул. Млинська, 11 (Lublin, ul. Mlynska, 11); НЕДІЛЯ – 11 год.

ІТАЛІЯ
Церква «ІСУС СПАСИТЕЛЬ», Viale Giorgio De Chirico, 73, Top Sapienza, Roma, НЕДІЛЯ – 13:30, ЧЕТВЕР – 19 год; тел. +39 (329)735-26-92.